TORAH TAVLIN IS ALSO AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES. STORIES, ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO

RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO

SUBSCRIBE@TORAHTAVLIN.ORG

34 Mariner Way, Monsey, NY

שבת קודש פרשת שמות – י"ח טבת תשפ"ה Shabbos Kodesh Parshas Shemos - January 18, 2025

יתרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוד הסוף (ב-ה) - מתוד ענותם של ישראל אתה מוצא את מעלתם רתב **הבעל הטורים** וז"ל: 'ותרד בת פרעה. סופי תיבות דתה. מלמד ששינתה תה שהלכה להתגייר'. עכ"ל. עובדא זו מעוררת תמיהה על כל שומעיה. והשאלה עקת מאליה, מה ראתה בתיה בעשותה צעד זה? הרי מדובר פה בביתו האהובה של מלך מצרים אשר מלבד מה שינקה את השנאה היוקדת לישראל בבית המלכות א היתה חסירה כלום מבית המלר. ולמה אם כז ראתה לנכוז להסתפח אל האומה ישראלית בו בשעה שהללו היו מושפלים ביותר? הלוא דבר הוא?!

התשובה לשאלה זו קיבלתי מיהודי אחד שגם הוא הפליא אותי בצעדיו. יהודי זה צבר את מוראות השואה ל"ע. ורק לאחר מכז התקרב אל היהדות וקיבל עליו להיות ר בתורה ובמצוות. והתמלאתי פליאה, כי השואה גרמה שתי חורבנות, האחת היא וורבז הגופות. כי רובם מהשרידים פרקו עול תורה מעליהם ר"ל. ואילו הוא שמעיקרא זיה פורק עול, זכה להתקרב דווקא באותה שעה אל חיק היהדות. הלוא דבר הוא?!

ניאות היהודי ליישב את תמיהתי, ופתח את דבריו במשל: כשילד מדבר בבית הכנסת באמצע התפילה. ומפריע בפטפוטיו לציבור המתפללים. יתכז שהמתפללים גערו בו. אולם בדרר כלל רק אחד שביניהם הוא אכן יתקרב את הילד ויסטור על פניו סטירה מצלצלת. וזה האחד הינו לא אחר מאבי הילד. שלא יסבול את סירובו של בנו. ולא תהיה ביכולתו לעצור ברוחו עד אשר יוכיח את בנו בהכאה. מובז מאליו שאין בכוונת האב לצער את בנו חלילה, וההבדל בינו לבין יתר הגוערים בו וא במידת הרצוז בטובת הנער, ואינו יכול לסבול העובדא שבנו שוגה בדרכו.

בדברים האלה ראיתי בעודי בין מלתעות הרשעים בגיא ההריגה, הפטיר היהודי, שם אואת עיניה בצרותיהם של ישראל.

ערותיך אתבונן לישדים מא ויים באותי בערים מהו אברום לישדים מאותיים אברום וביאל אבטיין טליטיא, בענים טהה אברום

ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש

יוסף היה במצרים ... (א-ה) – אמונה במלחמת היצר

- 9רש"י: "והלא הוא ובניו היו בכלל שבעים. ומה בא ללמדנו. וכי לא היינו יודעים הוא היה במצרים. אלא להודיער צדקתו של יוסף, הוא יוסף הרועה את צאן אביו. וא יוסף שהיה במצרים ונעשה מלך ועומד בצדקו", עכ"ל. הרי מבואר בדברי רש"י, שבאמת לא היה הכתוב צריר לומר שיוסף היה במצרים. ומה בא הכתוב ללמדנו. על : כתב רש"י שבא ללמדנו שיוסף עמד בצדקתו, והגם שהיה מלך במצרים, והיה מהום שמלא כפירה. וטומאה, מ"מ לא ירד יוסף הצדיק מצדקתו, ועמד בכל הנסיונות. אמנם. יש להעיר. מדוע דוקא כאז בא התורה הקדושה לומר דבר זה. הרי התורה בר דיברה על יוסף הצדיק בפרשיות דלעיל. מדוע דוקא כאז בא התורה הקדושה למדנו דבר זה? ונראה לומר, דהנה יש כאן לימוד נפלא לנוגע דוקא לפרשה זה. הנה כאז בפרשת שמות. כלל ישראל מתחיל השיעובד מצרים. ולא היו יכוליז להיות ומד תורה בבית המדרש כל היום, והיו עובדים לפרעה, והיו נמצאים בתור הטומאה. בתור כל המצריים שהיו שטופי זימה. והיו להם כמה וכמה נסיונות. נסיונות הקשים מאוד מאוד. וכשיש לאדם נסיון, אם יעלה על דעתו שאי אפשר לעמוד על נסיון זה,

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (22) Rental Car Not Returned on Time. If one rents in a way that a fixed sum is owed per day and he returns the car at a later date. he has to pay the agreed daily price for each extra day. This is comparable to the case (1) where a person rented an animal under such terms and it states there that even if he could not return it because of a flooding river, he still has to pay. From this we learn that even if he didn't return the car on time because of extraordinary circumstances, he still must pay for each day.

Rented For Specific Purpose. If the car was rented for a specific purpose, such as a trip from New York to Cleveland, for a wedding and and back, which is usually a two day trip, the halacha is different if it is not returned on time due to an extraordinary circumstance. If that circumstance is one that both parties equally could have anticipated or not anticipated, then the owner loses and the one who rents only pays the agreed price for the trip. The reason is that since the owner has to get the money out of the other party, it is his responsibility to make an express condition that he must be compensated for such type of delays.

מאת הגאון מייר היב ברוך הירטפלו טליטיא, ראט כולל עטרת חיים ברוך, קליבלגד הייטס out of the driver's control. If he has a collateral or credit card information that provides him access to the driver's funds, a dayan must be consulted. If, however, the circumstance was one that only the driver could have anticipated, then he has to pay for the extra days, even though the delay was not his fault. In case he was negligent in returning on time, of course he has to pay (2).

> **Breaking a Rental Agreement.** Whether one rented by the day or for a purpose, one is not allowed to back out if this will cause a loss to the other party. If a renter decides in the middle of the rental term that he no longer needs the car and wants to back out, he still must pay for the whole term, but he can deduct the wear and tear that never happened. If the owner or driver finds another person to rent the car for those days and the owner loses nothing, the driver is exempt. The renter should still ask forgiveness from the owner for the aggravation of changing clients.

> Damage to the Car. If a slight damage was done to a car through its usage, which is not apparent to the owner or his agency, but it is something the owner would care about and ask for payment, the renter must disclose to him the slight damage.

ביז הריחיים – תבליז מדף היומי – סנהדריז כז.

הואם הואם הואם - Abaye holds if witnesses testify in ניסן and 6 months later they are הואם הואם, we now realize that they are רשעים, so all additional testimony they might have given from נדים אומריני at in ow are all בא פסול argues that since עדים אומכיני is a עדים אומכיני pair of עדים should not be believed any more than the first and it should be treated as a standard case of עדים, vet the *Torah* tells us to believe the second pair over the first, this יאינ לד בו אלא משעת and considers the first של שלורנים from the time of the חל מיחדוש and on חלדוש מלד.ח. The אביי p*askens* והו"מ לד.ח! וותר"מ לד.ח. The ע"ל קג"ם concludes that the *halacha* follows אביי that they מלד.ח. The גמ' The מילד.ח. מלד.ח! ard anv testimonv they said in the interim is disregarded. The בסיל למפרע and anv testimonv they said in the interim is disregarded. The בסיל למפרע and anv testimonv they said in the interim is disregarded. The halacha and explain that the 2nd pair is עדים because they are testifying on the "אוף העדים" by saving עמנו הייתם. So just like if 2 ערים would testify that אמנון and שמעון were שמעון were מחלל שבת we would believe them, and בעלי דברים can't arque because they are שמעון so too by when they are testifying about the actual בעלי דברים, the 2™c and the first מכמי and the first בעלי דברים

"אין בי (they are פסול למפרע) may be explained in 2 ways: 1) He doesn't hold of the rule (פסול למפרע) may be explained in 2 ways: 1) ווא אביי and this אביי (2) אלא משעת חידושו" holds that this is not such a אריבים because like the אביי (2) אלא משעת חידושו holds that this is not such a אביי tvoe of אדים is always believed. אלמים and אין says אין ארוב איז אר אובע sary אדים salways believed. איז אלמים and Reuven אולנים and אין אדים אלמעו and Shimon are considered בעלי דברים and we don't consider this תרי ותרי. But bware they considered בעלי דברים being called שקרנים? Isn't every מיקרנים in essence saving the other עדים are עדים are שקרנים, yet we consider it ע"ש.

The עמני הייתם says the ועדות פי"ח,בן says the אוממין of ועדוש applies when the 2™ כמיות הייתם, but not any testimony as to whether the actual and also add that this man Reuven who vou sav killed Shimon, could not מעשה happened or not. If, however, they say to the first pair עמני הייתם and also add that this man Reuven who vou sav killed Shimon, could not have done it, because they were also with us somewhere else, this is not called הזמה, but rather is treated like a case of regular הכחשה.

The שיטת הגאונים בתראי pregarding a מומר who became a מומר They paskened that all his שיטת הגאונים בתראי They paskened that all his שרויטות למפרע because we are מצטרף the ממילא of every בהמה (before it's slaughtered) and the ממילא that he is a מילא all his are *pasul.* The ש"ש disagrees and savs שחיטות למפרע and he is barred from שחיטות סחוע going forward. The שמעתתא our *sugya* of הזכמה seems to be in accordance with the "ש"ך. Because why is their הזכמה only pasul going back to their האכה seems to be in accordance with the "ש"ך. have תרתי לריעתה. 1. They are שעים now in front of us. 2. If they testified previously on a monetary case, we should say

R' Yaakov Yeshava Maza zt"l (Rov of Moscow) would say:

בבד פה וכבד לשוו אנכי"' - Moshe described himself as 'Heavy of mouth and heavy of tongue.' Perhaps if not for the fact that Moshe was not an accomplished speaker, nor a gifted orator, Bnei Yisroel might have remained in Egypt without being redeemed as quickly as they were, since all the days would have gone by with lectures, speeches and debates!"

A Wise Man would say: "A single rose can be my garden... a single friend, my world."

To place an ad or to dedicate in your city for a simcha, vahrzeit or any reason, please send an email to:Torahtavlin@vahoo.com

Hang on TIGHT to our Loving '7 during all the Challenges! * In Shul/B'Tfila too -Be Mkabel!

855.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshomavim.org

Mazel Tov Mr & Mrs P.D. Katz & Mr & Mrs Eli Mendlowitz on the engagementoftheirchildren Miriam & Boruch. May the oung couple be zoche to build a Bavis Ne'eman B'Yisroel

הבחנתי איך אלו הרשעים אינם מבקשים כי אם את רעת היהודים, ולא בקשו דוקא את נפשם של היהודים החרדים לדבר ה'. אלא גם אלו שפרקו מעליהם עול תורה ומצוות ר"ל. ואפילו אלו שכבר נתבוללו ר"ל ביז האומות. וכבר לא ידעו כלל שהם יהודים ר״ל, גם על אלו גזרו הנאצים ימח שמם הרג ואבדן. כיון שכן נתתי עיני ולבי על המציאות המר, והבנתי שע"פ ההגיון אין לדבר שום הבנה. שהרי אילו לא היו מבקשים כי אם את נפשם של היראים. היינו יכולים להביז כי שנאתם לדת היא הגורמת. אולם אחר שבקשו גם את נפשות המתבוללים, היתה בכר אות מן השמים, שלא המה המייסרים, ואין כאן אלא הוכחה שאית דיז ואית דייז. ואבינו שבשמים הוא זה אשר יווכח בזאת ולא יסוג אחרו מדרכיו המעוותים?!

לאור דבריו יכולים להסביר גם מעשיה של בתיה, אכן היא ראתה במו עיניה את גודל ההשפלה שהיתה אז נחלת האומה הישראלית. אולם על דבר אחד לא קיבלה מענה. מהי הסיבה לכל זה? מה עוללו בני ישראל להמצריים עד שתהיה שנאתם מושרשת בהם כל כר? וכשלא מצאה תשובה לתמיהתה. הסיקה שאיז שנאה זו תלויה בשכל ובהגיוז. ובהכרח שיד ההשגחה העליונה סיבבה כל זאת. ובהכרח שהדבר הוא לטובתם. כי הקב״ה שבחר באבותם אינו מבקש לצער את צאצאיהם אחריהם אם לא שחפץ להטיב עמהם עי"ז, וכשתתגלה טובתם יווכחו כולם במעלתם הרמה שאינה בנמצא בשאר האומות. כי אז ירומם אותם בוראם. על כז חשקה גם היא להסתפח אל האומה הישראלית. ואפשר שבשכר זאת הינה השם לידה את הצלתו של משה מושיעו של ישראל. כי צעד זה שעשתה נבעה מבחינה שהיתה בו במשה, כי כשם שמשה היה עתיד ליתן את עיניו ולבו לצרתיהם של ישראל וכדאיתא ברש"י לקמז (ב. יא)! כד נתנה גם היא את לבה

כיוז שהוא קשה מאוד. זהו סיבה שלא ישתדל בכל כוחו לעמוד בהנסיוז. ועל זה בא התורה הקדושה ללמדנו, שהאופן לעמוד בכל הנסיונות הוא עם הידיעה שיש אפשרות להתגבר על הנסיוז. ואינו דבר שאי אפשר. אלא אפשר ואפשר.

וזה מה שהורה התורה הקדושה כאן "ויוסף היה במצרים". ובא ללמדנו שיוסף הצדיק עמד בצדקתו כל זמו שהיה במצרים. וזה מלמדנו. שיש אפשרות להתגבר על כל הנסיונות שיהיו במצרים. יוסף הצדיק חלר למצרים בו שבע עשרה שנה. ונמצא בתור טומאת מצרים. ובתור בית אשר האשה שם ביקש לעשות עמו עבירה גדולה, והיה לו נסיונות קשים. ולא היה לו שום קרובים שם, ולא היה שום אדם שם להתחזק אותו לעמוד על הני נסיונות, ואע״פ כן עמד בכל הנסיונות ועמד בצדקתו. וזה מורה שאפשר לעמוד כל הני נסיונות. וזהו החיזוק לכלל ישראל. שעכשיו כשהם מתחילים השיעבוד. והם יוצאים בתור טומאת מצרים. ויהיה להם כמה וכמה נסיונות. על זה צריר לידע שכל נסיון, יש אפשרות לעמד בהנסיון. וטעות לומר שא"א לעמוד בהנסיון. והראיה שיש אפשרות לעמוד בכל הני נסיונות. הוא מיוסף הצדיק שהיה לו נסיונות קשים כאלו ומ"מ עמד בצדקתו. והלימוד מזה. שכאו"א תוך כל ימי חייו יש לו נסינות. נסיונות במלחמת היצר. בעוני או בעושר. נסיונות בבריאות הגוף או בבריאות הנפש וכו'. וצריר כ"א לידע. שבכל הנסיונות יש לו הכח לעמוד עליהם. שאין הקב"ה נותן נסיון שא"א לעמוד בו.

ייגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו ... (ב-א)

R' Simcha Zissel zt"l of Kelm notes that Parshas Shemos introduces us to Moshe Rabbeinu. From now until the end of the Torah, we will be learning and studying about the life and greatness of Moshe Rabbeinu. He was the prophet who spoke to Hashem "face to face" and was the man who taught all of the Torah to the Jewish people. Moshe exhibited the quality which every Jew should have, but most importantly it is a quality that is absolutely essential for the leader of the Jewish people - the quality of participating in the burden of his fellow man, feeling his pain, and empathizing with his suffering.

On the evening of December 24, 1944, in the the camp of Hauhenstein, near Kaminetz, something unusual occurred. Many in this camp were in the infirmary, sick and weakened from the slave labor and lack of proper nutrition. If only they had more food, more of them could be saved. On this eve of the gentile holiday, to everyone's surprise, the camp's inmates were given double portions of bread, sugar and margarine.

As they stood on line to receive their extra rations, a young man, a hero, by the name of Shimon Zricken, had an inspiration. If everyone would donate a small portion of their rations, some of the sick people in the infirmary could be saved. He got up on a box at the head of the line and spoke. "We have a great opportunity to save some of our people. There are sick people in the infirmary who are starving. Let us join together in this great mitzvah of saving lives. Everyone should give something from their rations in order to save our starving brothers." Immediately the soul of the Jews was awakened, and they gave away part of their rations to save these weakened people.

The next day after work, Shimon was called into the office of the Nazi commander. On his way he met another man, the camp secretary, who told him that he'd just been sentenced to death because he had organized a "Communist gathering" and called for a rebellion. When he entered the office, the Nazi demanded to know by what right Shimon had organized the gathering and what kind of ideas was he was bringing into the camp, speaking publicly as though he were in the Kremlin.

Shimon was petrified but still managed to ask the Nazi for permission to say his last words before his execution. The words that came out of his mouth were like thunderbolts from Heaven.

"We Jews are forgotten from the world! No one cares about us. The only ones who can take care of us is ourselves, and only we can understand the pain of one another here. I know that there is nothing wrong with our sick friends except a lack of food. And if we won't have pity on them, who will? We share a common destiny. You have made us collectively responsible. Not only are we brothers in faith, but also in our pain and affliction. I did what I did for the sole purpose of saving lives, Jewish lives, and in that way they would be able to work again for you - for the Reich!" He spoke this way for a long time and miraculously, the Nazi devil began to soften. Suddenly, the officer looked up and said one word: "Out."

Shimon ran as fast as his legs could carry him. Word got around that not only had he been acquitted from death, but that he was going to become "an elder spokesman of the Jews." This sadistic Nazi removed the previous elder who had reported him for his "crime" and installed Shimon in his place.

However, the victory was short-lived. The next day, he was called back to the office. The Nazi commander handed him a whip and said, "From now on, you will be in charge. With this whip you will hit the Jews hard and make them work!"

Shimon felt miserable. Hit another Yid? How could he? Once again, he begged the Nazi for permission to speak. "Sir, I cannot hit the prisoners. They are my brothers, brothers of one destiny, brothers of pain. I cannot hit people from my own nation, but I guarantee that the quota of work will be done." For the second time in two days, a miracle occurred and the Nazi appeared almost normal. Then he looked at Shimon in wonder and barked, "Get out, you dirty Jew!" Shimon was saved from two horrors, one worse than the other - his own death paling in comparison with torturing his poor brethren.

את מי יורה דעה ואת מי יבין שמועה גמולי מחלב... (ישעי' כח-מ)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY TOO TO THE HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN

Yaakov Avinu and his family during their journey to Egypt, and he relates the devastating fall of *Malchus Yisroel* to the depths of impurity. In his prophecy, Yeshaya questions if there is anyone left in the doomed kingdom to relay *Hashem's* word and speculates on whether it would be better to start fresh with newborn babies who have just been weaned from their nurse from the milk of a gentile woman - Moshe Rabbeinu. mothers. But what does one have to do with the other?

R' Yitzchok Sorotzkin shlita (Rinas Yitzchok) explains that *Chazal (Sota 12b)* say, upon discovering baby Moshe in the water, Basya took him around to all the Egyptian wet-nurses, but he refused to nurse from any of them because as as **Rashi** explains, "A mouth that in the future will speak

Yeshaya HaNayi discusses the many privations endured by with the Divine Presence should nurse something impure? This understanding is derived from the words of *Yeshaya*, "Whom shall one teach knowledge? And whom shall one make understand the message?" The answer is: "Those who are weaned from [their mother's] milk ..." (Yeshaya 28:9). The *Torah* should be taught to the one who did not want to

> Says R' Yitzchok, even the greatest *Talmid Chacham* needs to have the basics of Sivata D'Shmava to ensure that nothing impure enters his body, through his mind or mouth. This is because he is charged with the most important task of all teaching *Hashem's* holy *Torah* to our children. How careful must we all be with what we allow to enter our own bodies.

ה' אָלקי אברהם אַלְקִי יצחק ואלִקי יעקב שלחני

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

During the dialogue between *Hashem Yisborach* and *Moshe Rabbeinu* at the burning bush, which ultimately leads to Moshe's shlichus to go before Pharaoh and tell him to let the Jewish people go free from *Mitzrayim*, *Hashem* tells Moshe to relate to the *Yidden* that he was sent to them by the G-d of the *Avos*. And then the *posuk* continues with the above captioned verse. What are these two elements of "אה שמר" and "זה זכרי"? And why the change from "לדר דר" "לדר דר"?"?

The **Meshech Chochma** says the following *pshat*: The words and connotation of "זה שמי" refer to the *zechus* of the *Avos* who proclaimed the manifestation of *Hashem's* name in this world. Their merit lasts forever. Thus, "זה שמל" - those zechus Avos are "לאלם" - everlasting. The words "ווה זכריי" refer to the nissim and miraculous events of yetzias Mitzrayim. Many of our mitzvos, even generations later, connect us to that time as we are constantly proclaiming אכר ליציאת מצרים.

Hence, it is the same taught, the miracles that occurred then will pale in comparison to those of ממת המשיח. Hence, it is only "לזה זכריי" - those memories of *Mitzrayim* are "לדר דר" - for many generations, but not forever.

It is worthy to note that **R' Meir Simcha** zt''l quotes **Rabbeinu Tam** in *Maseches Shabbos 55a* who expounds on the Gemara there which says that זכות אבות did indeed expire. **Tosafos** says, though, that although זכות אבות have expired, the ברית אבות won't ever be terminated. The obvious question on this is from the first beracha of שמונה עשרה in which we say that *Hashem* is "אוכר חסדי אבות". Perhaps we can say that although their zechusim may have unfortunately been depleted, the pipeline they created for us through which our supplications can ascend to the heavens, still exists. We are therefore able to say חסדי אבות because in this case חסדי אבות refers not to their actual merits, but to the avenues they so lovingly paved for us all. May all our tefillos be answered לטובה b'zechusam. נכתב לע"נ האשה החשובה הינדא מרים בת בנימין זאב ע"ה

משל למה הדבר דומה

וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי ... (ב-א)

משל: A man made an appointment to see his rabbi. At the appointment he put forth a request that the rabbi make him a Levi. The rabbi was taken aback but tactfully replied that as much as he would like to accommodate the request, this is one thing he cannot possibly do. The man offered the rabbi a thousand dollars. Again, the rabbi politely explained that there is no such ceremony or ritual, and no way he can help.

This went on for several days and so did the offer. Finally, the persistent individual offered a contribution of a million dollars to the rabbi's *shul*. Seeing no real way out, the rabbi figured he'll just play along and make the guy a Levi ...

"Meet me tomorrow at the *mikvah*," the rabbi told him. "I the rabbi said that upon further research he found an obscure of *Hashem* - even if it wasn't inherently in him from birth

document indicating that it was possible to fulfill his request. After entering the *mikvah*, the rabbi incanted some verses in Hebrew, mixed with a little Aramaic, and pronounced the congregant a Levi.

As the grateful man gleefully handed over the generous contribution, with a little something extra for his services, the rabbi inquired why was it so important for him to be a Levi. "Actually, for quite a simple reason," he replied. "You see my father was a Levi, his father was too, and as far as we know we were all Levis. I'm just glad I got to be one too!"

נמשל: Being part of the aristocracy of the Jewish Nation, the title Kohen or Levi, is a privilege and a right not everyone is born with. However, says the Rambam, every Jew is entitled to a lofty and aristocratic status. Those who so desire can will see what I can do for you." Sure enough, the next day, elevate themselves to be part of the elite through the service

ותיראן המילדת את האלקים ולא עשו כאשר EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUITMAN - RAMAT SHLOMO

The posuk praises the Yiras Shamayim of the Jewish midwives rather than their desire to do chesed. Yocheved and Miriam otherwise known as Shifra and Puah, risked their lives to keep the Jewish babies alive in *Mitzravim*. They did *chessed* all day long, rescuing as many tiny humans as they could, and yet the *Torah* doesn't say a word about their *chessed* or about their mesiras nefesh. The Torah writes, "Vatirena Hameyaldos es HaElokim" - the midwives feared Hashem. The Chofetz Chaim zt"I remarks that *chesed* alone could never have brought them this far. Kindness might have caused them to resign from their jobs, but their intention was to keep their posts so that no one else would do the heinous job of killing Jewish babies. It was specifically their fear - יראת שמים - that spurred them on to perform the will of Hashem.

When a person finds himself in the midst of a *nisayon* (a test of character), it is the Fear of Heaven translated into the desire to do the רצון ה', that will allow him to pass the test. The next time you find yourself in a precarious situation, just ask yourself "What does *Hashem* want me to do now?" If one follows his heart and his mind, he will undoubtedly pass the test. As we say in Tehillim: "עומדת לעד" - A pure Yiras Hashem - "עומדת לעד" - will stand by him forever! How different is the Fear of G-d of a gentile, who is so afraid to get caught that he'll try to "outsmart" G-d!

The **Nesivos Sholom** *zt"l* explains that 'יראת ה' is the true *avodah* of a Jew, like the *posuk* says: מה ה' אלקיך שואל מעמך? כי אם - ליראת את ה" "What does Hashem, your G-d, ask of you? Only that you fear Hashem." The word for "יראה" - "Fear," is the same word that means "to see." Because true Yiras Hashem is seeing the Almighty in every situation! Bringing Hashem into every aspect of our lives! The more one notices *Hashem*, appreciates *Hashem* and connects to Him, the more he will emulate His ways, thereby performing the 'רצון ה'. This is true Yiras Hashem in practice!